

ЛЕКСИКО-ГРАМАТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ АНГЛОМОВНИХ ПРАВОВИХ ДОКУМЕНТІВ

Копієвська Ю.І., Мирошниченко В.М.
*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків*

Юридичні тексти є специфічним видом документації, що мають чітку комунікативну мету, стандартизовані мовні конструкції та особливий стиль викладу. Вони містять спеціалізовану термінологію, складні граматичні конструкції та тісно пов'язані з правовими нормами. Лексичні особливості таких текстів включають використання термінів із чітко визначеним значенням, юридичних фразеологізмів, латинських та французьких запозичень, а також архаїчних виразів. Граматичні особливості проявляються у переважному використанні пасивних конструкцій, складнопідрядних речень, модального дієслова "shall" для вираження обов'язковості та інверсії слів для логічного акцентування.

Переклад юридичних документів вимагає точності та адаптації до правової системи цільової мови. Основні трансформації при перекладі включають лексичні зміни, такі як контекстуальна заміна, вибір варіантного відповідника, калькування, конкретизація, транскодування та додавання слів. Граматичні трансформації передбачають зміну порядку слів, поділ або інтеграцію структур. Оскільки англійські юридичні тексти відрізняються високим рівнем формалізації, їхній переклад вимагає особливого підходу для збереження точності та відповідності українським правовим нормам. Лексико-граматичні особливості таких документів ускладнюють процес перекладу, але застосування відповідних трансформацій дозволяє досягти максимальної точності та юридичної коректності. Особливу складність становлять терміни, які можуть мати різні еквіваленти в залежності від контексту, а також сталі юридичні вирази, що не завжди мають однозначні переклади.

Важливо враховувати, що юридичні тексти часто містять повторювані мовні конструкції, які забезпечують однозначність тлумачення. Саме тому переклад таких документів повинен не лише відтворювати зміст, а й зберігати офіційний стиль та юридичну силу висловлювань. Крім того, особливості правових систем різних країн можуть вимагати адаптації змісту, а не просто буквального перекладу. Таким чином, перекладач повинен не лише володіти юридичною термінологією, а й розуміти правові реалії обох мов, щоб гарантувати правильність інтерпретації тексту. Враховуючи міжнародний характер багатьох правових документів, перекладачі також повинні орієнтуватися на міждержавні стандарти юридичного письма, що сприятиме більшій точності та юридичній узгодженості тексту.

Література:

1. Cherniuk A., Voytko T. English legal discourse in the aspect of translation. Наукові праці Міжрегіональної академії управління персоналом. Філологія. 2021. № 1. С. 43–47